

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXII. évfolyam • Időszak: 2011. december 3. – 2011. december 16. **2011 25.**
Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

Leminősítve...

A magyar társadalom, mint korábban is állítottam, primitív és saját jövőjét, létét számolja fel. Ezt látszik bizonyítani a tény, amely szerint a Moody's általi leminősítés után olyan beteges politikai hisztéria kezdődött, ami párját ritkítja még Magyarországon is. A jellemében és erkölcsében amúgy megkérdőjelezhető társadalmi többség most bizonyított. Mindenki pénzügyi szakértővé vált, s olyan megállapításokat tesz, és úgy tör pálcát a kormány fölé, mintha legalábbis várományosa lenne a Nobel-díjnak. Pedig ennek a társadalomnak más volna a dolga.

Például az, hogy egységesen és minden energiáját bevetve tiltakozzék amiatt, hogy az energiaszolgáltatók havonta lopnak tőle, nem is keveset. Ha egy Magyarországon kiadott villanyszámlát nézünk meg, összevetve egy ugyanazon szolgáltató Németországban kiállított számlájával, akkor hatalmas eltérést látunk. Ha ugyanis Magyarországon a fogyasztó (azaz a szellemileg leépült társadalom) nyolcezer forintnyi áramot fogyaszt, akkor tizenhatalmas forintot kell fizetnie, mert a szolgáltató óvodás szinten megnevezett plusz-szolgáltatásokat ír a számlára, majd ezt, az állam által követelt áfával kiegészítve küldi el a fogyasztónak. Ezzel szemben, a németországi számla a tényleges áramfogyasztásról szól, s csak azt kell megfizetni az ottani áfával terhelve. Ahelyett tehát, hogy a (szellemileg leépült) társadalom saját kirablása ellen tiltakoznék, ma egészen mással foglalkozik.

Döbbenet hallgattam a minap egy korábban melldöngető (tablettás és szellemileg leépült) ma-

gyar véleményét a Moody's leminősítéséről: „Hát ez már nem a Gyurcsány bűne... jobb lett volna hagyni őket tovább kormányozni.”

Azzal sem foglalkozik a (szellemileg leépült) társadalom, hogy a hatóságok – a gyurcsányi törvénykezés értelmében - milyen aljas és embertelen módon viselkednek az állampolgárokkal. **Egy kis történet ebben a témában:** - Egy anyuka fociédzésre vitte a cukorbeteg gyermekét, s amíg az edzés tartott, kocsival a szomszéd faluban intézte a bevásárlást. Ám, a tanár rátelefonált, hogy a gyerekek leesett a cukra, és az anyuka azonnal menjen oda. Anyuka egy szakadt Marutival elindult tehát, hogy a megfelelő ellátásban részesítse a gyereket, aki mint ez tudvalevő súlyos veszélyben volt. Igen ám, de a két falut összekötő úton sünék radaroztak. És anyuka rettenetes kihágást követett el: az ötven km/h sebességet átlépte, s fia életéért rohanva 75 km/h-val bátorodott menni a foci pályáig. Meg is kapta ezért a harmincezer forintos büntetését. Remélve azonban, hogy van még némi emberség az eljáró sünhatóságban, fellebbezett. Beleírta a fellebbezésébe, hogy mi történt, erről igazolást is küldött, azt is megjegyezte, hogy egyedül neveli két gyermekét... s kérte engedjék el a büntetést. Az emberség kérdésében az anyuka nagyot tévedett. Épp olyan szemét a hatóság, mint volt 2006 októberében. Most azonban nem kardlap, hanem a büntetés elengedésének, a - gyurcsányi zéró tolerancia - törvényre hivatkozó megtagadásával csaptak az anyuka arcába. Mert Magyarországon egy életveszélyben lévő gyerek anyja által való megmentése nem ok és indok egy gyorshajtásra.

(folytatása a 3.. oldalon)

Stoffán György

Az E-on és a gyilkos „üzletember”... avagy Magyarország tényleg ilyen? !

Vannak dolgok, amelyeket csak úgy lehetne elintézni egyszer és mindenkorra, ha az ember fogna egy AMD-t, és minden jogi valamint egyéb útvesztők kikerülésével kezébe venné az elintézésre váró ügyeit. Magyarul, nem egy dolog van, amit Magyarországon csak géppisztollyal lehetne megoldani, ismervé a bíróságok és az ügyvédek remek kapcsolatát, valamint a kiskapuláncot, amely soha nem az egyszerű ember, a fogyasztó érdekeit helyezi előtérbe, hanem azét, aki fizet... so-
kat fizet. Persze, a géppisztolyos ügyintézés nem megengedhető, csak a tehetetlen ember agyának szüleménye, álma. Így marad a bíróság, az évekig tartó pereskedés, és a multik aljas pófátlansága, rablása, csalása és büntetlen sikkasztása. De meddig még?

– teljes terjedelemben a 11. oldalon –

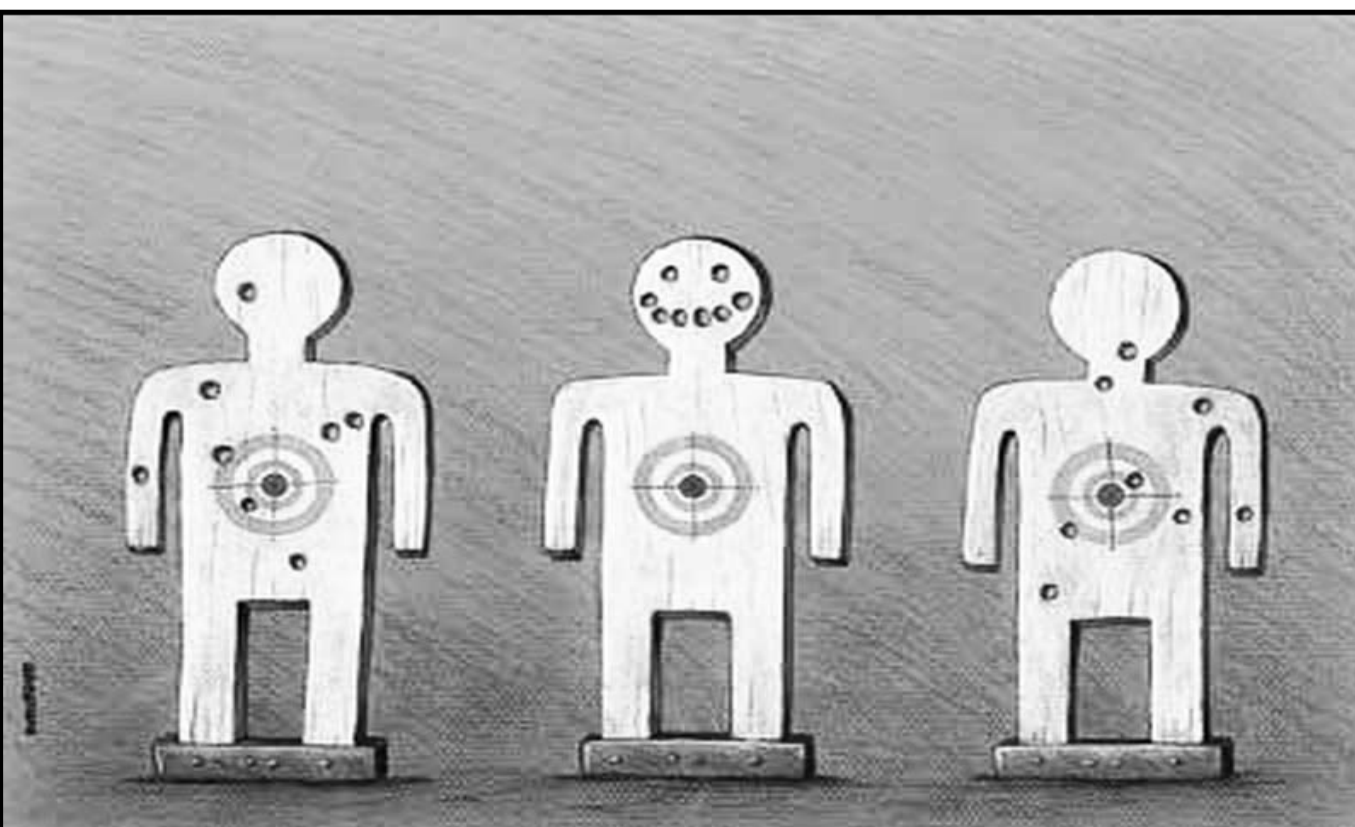

Ady jóslásai Magyarországról

A „gazdasági szabadságharc”-nak titulált antiszociális, a hazai társadalom és a kárpát-medencei magyarság teljes szétverését célul kitűző nemzeti-keresztény ámokfutás megbukott. Agóniája minden bizonnyal eltart még egy ideig, de a vége biztosra vehető. Egyetlen remény, hogy vérontás nélküli lesz, s végóráiban nem idézi fel, nem ismétli meg a Ceausescu-rendszer pusztulását.

– Jakab Attila írása

teljes terjedelemben a 14. oldalon! –

• 2. oldal:

Bóvli orvtámadás a nemzet, a magyarság ellen

• 3. oldal:

Megszámáltattunk és kevésnek találtattunk!

• 4. oldal:

Advent - a várakozás és készülődés időszaka

• 5. oldal:

Ami elmúlt, az elmúlt

• 6. oldal:

Az „új világrend” és az Evangélium

• 7-10. oldal:

23 tévéadó műsora

• 11. oldal:

Az E-on és a gyilkos „üzletember”...

12. oldal:

Parazita érzelmek - Pénz és kísértés

• 13. oldal:

A női szexuális önbecsülés tesztje - 1. rész

• 14. oldal:

Ady jóslásai Magyarországról

• 15. oldal:

Humor, játék, rejtvény

• 16. oldal:

A tej: élet, erő egészség? Vagy mégsem? - III.